Mira què diu

Per DavidG el dt., 26/09/2017 - 09:00

Quan Jesús vol que els qui l'escolten parin atenció, utilitza una curiosa expressió: "mireu el que us dic" (Lc 18,8)I ens preguntem: "mirar el que ens diu? No li correspon a l'oïda oir els mots i no a la vista?". Però ja entenem que Jesús vol que captem el missatge més enllà dels sons, amb tots els sentits, amb tot el cos i amb tota l'ànima. Sols així ens pot transformar.
Per a avançar a la pregària, t'ajudarà obrir-te a la seva Paraula com si hi fixessis els ulls, la toquessis, la flairessis o t'alimentés, perquè ella vol ser vida per a tu.
Obrir-se a la paraula és silenciar els sorolls que l'emmascaren. El silenci no és absència de vida sinó anunci de la paraula que Déu té per tu ara.
Per això, fes silenci. El silenci que deixa que l'altre parli. Un silenci que espera i no té pressa. Com el pescador que llença la canya esperant pacientment o el pelegrí que espera que pari de ploure per reprendre el camí.
Escolta els sons de fora: els més cridaners i els que solen passar desapercebuts. Allà cerca novetat, sorprèn-te del que s'amagava en l'aparent.
Escolta els sons de dins teu: els batec del cor, el flux de la sang, el frec de l'aire que respires... Escolta també les veus que ressonen de converses recents, de músiques o imatges que t'han atrapat recentment.
La teva atenció busca l'essencial, per això ho capta tot però no es deixa atrapar per res que l'aturi en seu propòsit.
Quan sents que escoltes de tal manera que podries mirar les paraules i assaborir-les d'una en una, tries un fragment de l'Evangeli (el que correspon al dia d'avui, per exemple). I aleshores, mira què diu!